

L'ÓS BRU

AL PIRINEU CATALÀ

Al segle XX, la població d'óssos pirinencs original va patir una disminució important que va ocasionar la seva declaració com a espècie protegida l'any 1973 (Decreto 2573/1973). El novembre de 2004 va morir Cannelle a França, l'última femella autòctona.

ÉS SÍMBOL

DE PAISATGES PRIVILEGIATS

Des del 1996 s'han alliberat 9 óssos d'origen eslovè i gràcies a la bona adaptació d'aquests exemplars i al bon estat de conservació del territori, l'any 2016 viuen al Pirineu entre 35 i 40 óssos. La Val d'Aran i la meitat nord del Pallars Sobirà, especialment el Parc Natural de l'Alt Pirineu, són les àrees més freqüentades del Pirineu català.

Generalitat
de Catalunya

Conselh Generau
d'Aran

Universitat de Lleida

FUNDACION
OSO PARDO

Oficina tècnica LIFE+ PiroLife Catalunya

Generalitat de Catalunya

Dr. Roux, 80

08017 Barcelona

Tel. 935 674 200

Oficines d'acció territorial del projecte LIFE+PiroLife

Parc Natural de l'Alt Pirineu

Generalitat de Catalunya

De la Ribera, 1

25595 Llavorsí

Tel. 973 622 335

Conselh Generau d'Aran

Passeg dera Llibertat, 16

25530 Vielha

Tel. 973 641 801

www.piroslife.cat

[/PirosLife](https://www.facebook.com/PirosLife)

[@PirosLife](https://twitter.com/PirosLife)

Fotos: Generalitat de Catalunya, Juan Fernández i Òscar Rodbag

Com comportar-se en un territori amb ós bru

L'ÓS BRU, UNA ESPÈCIE MOLT TÍMIDA

L'ós bru és el carnívor més gran d'Europa. Es tracta d'una espècie que genera respecte entre els éssers humans. Els óssos són generalment molt tímids, fins i tot en zones on són abundants és difícil topar-se amb algun exemplar. Detecten els humans a una gran distància gràcies al seu olfacte i oïda privilegiats i els veuen com una amenaça, de manera que fugen abans de ser detectats per evitar confrontacions. No obstant això, es poden produir trobades.

L'ÓS FUIG PER EVITAR CONFRONTACIONS

Al contrari del que es creu, l'ós bru no és agressiu. Generalment, té por de l'ésser humà i l'evita, inclús davant les topades fortuïtes i improbables.

Què hem de saber ?

Després de molts segles de convivència amb l'home, l'ós ha après a evitar els contactes amb les persones i no les veuen com a possibles preses.

EVITEM SITUACIONS DE RISC

Els óssos només ataquen quan es veuen amenaçats o sorpresos. Per aquest motiu, quan caminem pel territori de l'ós és important fer-nos notar parlant amb veu alta, caminant tranquil·lament i estant atents al nostre voltant, sense sortir dels senders senyalitzats. Si anem amb gos és important que vagi lligat.

I si ens trobem un ós ?

Tot i que la probabilitat de trobar-nos amb un ós és molt baixa, va bé conèixer les millors pautes de comportament:

- » Si ell no ens ha detectat, el millor és retirar-nos a poc a poc sense córrer i sense alertar-lo.
- » No hem d'obstaculitzar mai el seu camí ni les seves possibles vies de fugida.
- » Si ens ha detectat, hem de conservar la calma, parlar suaument i allunyar-nos a poc a poc mostrant que no som un perill per a ell. Mai hem de cridar ni amenaçar-lo.
- » Si es tracta d'una femella amb cries mai ens hem de posar entre la mare i les cries.
- » Si veiem l'ós a una distància segura, gaudim de l'observació i no intentem en cap cas apropar-nos-hi per fer fotos o veure'l millor. Sempre a distància.

MANTENIR LA CALMA ÉS EL MÉS IMPORTANT

